

MONS. STANISLAV ZVOLENSKÝ
pozsonyi érsek-metropolita

P Á S Z T O R L E V E L E

TOURS-I SZT. MÁRTON 2022. ÉVI ÜNNEPE ALKALMÁBÓL

Krisztusban kedves Testvérek, szívből köszöntve Mindnyájatokat, székesegyházunk és Pozsonyi Főegyházmegeyénk védőszentjének, Tours-i Szent Mártonnak november 11-i ünnepe alkalmából szeretnék szólni Hozzátok.

Nézzük először a mai vasárnap szentírási részeinek üzenetét. Az evangéliumban Szent Lukács az emberiség történelmének bibliai látomását tárja elénk, s ezzel kapcsolatban emlékeztet az Úr Jézus szavaira, melyek arra hívják a tanítványokat, hogy ne féljenek, hogy bizalommal álljanak helyt a nehézségek, megnemértések, sőt üldözések közepette is, s hogy tartsanak ki a belé vetett hitben. *„Amikor háborúkról és lázadásokról hallotok, ne rémüldözzetek. Mindennek előbb meg kell történnie, de ezzel még nincs itt a vég“* (Lk 21, 9). A hívek közössége az Egyházban a kezdetektől megemlékezett az imában az Úr ezen szavairól. Együttal figyelte és értékelte az idők jeleit, valamint óvta a híveket az olyan felhívásoktól, melyek időről időre a világvége közelségét hirdették.

A történelem halad a maga útján, magába foglalva az emberi drámákat és természeti katasztrófákat is. Ugyanakkor állandóan, minden generáció idején megvalósul Isten üdvözítő terve, melyet az Úr Jézus már megtestesülése, halála és feltámadása által beteljesített. Az Egyház az evangélium hirdetése, a szentségek ünneplése és a szeretet tanúságtétele által továbbra is Isten üdvözítő tervének titkát hirdeti és valósítja meg.

Ha hallgatunk a hirdetett evangéliumra, akkor bensőnkben döntünk és elfogadjuk az Úr Jézus meghívását, valamint mi is az ő gondviselő szeretetében bízva helyt akarunk állni a mindennapi történések közepette. A jövő komornak tűnhet, ám nem akarjuk, hogy a félelem legyőzzön minket. Az oka pedig, hogy nem akarjuk ezt a félelmet, az a tény, hogy a Jóisten az ő Fia megtestesülése és emberi természetben való jelenléte által a világban magára vette emberi történelmünket, a történelem Alfája és Ómegája lett, kezdete és célja (vö. Jel 1, 8), hogy megnyissa azt a beteljesülésre, mely felülmúlja a földi életet. Az oka, hogy nem akarjuk, hogy a félelem legyőzzön minket, az a tény is, hogy a Jóisten biztosít minket arról, hogy minden kis, ám valódi szeretetből véghezvitt tettünkben jelen van az egész létezés értelme, s hogy akik nem haboznak elveszíteni életüket a létezés isteni értelméért, azok életük teljességére találnak (vö. Mt 16, 25).

Figyelmünket védőszentünk, Tours-i Szent Márton életére irányítva felidézhetjük, hogy 317-ben született Savariában, a mai Szombathelyen. A római császári hadsereg egyik katonatisztjének családjában nőtt fel, akit követnie kellett katonai karrierjében. Fiatal

felnőtt férfiként azonban megkeresztelkedett, majd igyekezett hátrahagyni katonai szolgálatát. Szent Hilár vezetése alatt először remeteként élt, 360-ban pedig, amikor negyvenhárom éves volt, elhatározta, hogy pap szeretne lenni. Később, ötvennégy éves korában, 371-ben küldetést kapott, hogy Tours város püspöke legyen. Püspöki szolgálatát 397. november 8-án bekövetkezett haláláig lelkesen végezte.

Szent Márton életrajzírója, Sulpicius Severus szó szerint így jellemzi az akkori társadalmi helyzetet: *„korunkban, mikor már minden lezüllött és megromlott”* (Sulpicius Severus, Szent Márton, Bencés Kiadó, 2016, 20. sz., 57. old.). Említi továbbá, hogy Szent Márton megfedte a Britannia, Hispánia és Gallia tartományokat uraló Maximus császárt azért, hogy lehetővé tette katonái számára a törvényes császár, Gratianus meggyilkolását. Előre megmondta a császárnak, hogy ha hatalmát Itália fölé is igyekezni fog kiterjeszteni, az az életébe fog kerülni (vö. uo., 20. sz., 59. old.). Ezek a kijelentések megértenünk engedik, hogy Szent Márton is megtapasztalt az ő korának zűrzavaros társadalmában különböző lelki irányzatokat, csakúgy, mint az akkori uralkodók közti harcokból fakadó fájdalmat is. Életrajzírója azonban úgy mutatja be Szent Mártont, mint aki minden külső nehézség ellenére is kitartóan folytatta lelki szolgálatát, a szegények segítségét. Sulpicius Severus több esetet is feljegyzett arról, ahogy Szent Márton a betegeket látogatta és ahogy Isten kegyelmének gyógyító erejét közvetítette számukra (vö. uo., 16. sz., 53-54. old.).

Ebből az alkalomból szeretnék meghívni Titeket, hogy kövessük együtt Szent Márton példáját és fejezzük ki tettekre váltott szeretetünket a szentmártoni gyűjtésbe való bekapcsolódással is, melyet idén a betegek segítésére szeretnénk fordítani. Konkrétan, a gyűjtés egyik fele a Szent Erzsébet Onkológiai Intézetnek lesz szánva, diagnosztikai berendezések vásárlására, az onkológiai betegségek korai felismerését segítve ezzel. A gyűjtés másik felét pedig az Irgalmasrendi Kórház kapja állítható kórházi ágyak vásárlására a betegek számára.

Kedves Testvérek, védőszentünk, Szent Márton példája szerint kövessük Urunk szavait, melyek arra hívnak minket, hogy ne féljünk, hanem hogy bizalommal álljunk helyt a nehézségek, megnevelések, sőt üldözések közepette is, mindvégig kitartva a belé vetett hitben.

Ehhez adom áldásomat az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

✠ Mons. Stanislav Zvolenský
pozsonyi érsek-metropolita